

ת"פ 36363/12/18 - מדינת ישראל נגד נחום אברהם

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 36363-12-18 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נחום אברהם

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן מיום 23.7.20, בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. על-פי כתב האישום המתוקן, בתאריך 23.9.17, בשעה 7:30 לערך, בבית החולים העמק בעפולה, בחדר ההמתנה, נשא הנאשם ונטל לחזקתו מכשיר טלפון נייד מסוג גלקסי 4, אשר היה מחובר למטען ולחשמל, השייך לעבד אל פתאח יאסין. משפנו שוטרים לנאשם, מסר לידיהם את המכשיר אשר הוחזר לידי המתלונן.
3. לפי הסדר הטיעון, הנאשם הודה בעבירה המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הורשע, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו סוכם כי הצדדים יטענו באופן חפשי, כאשר המאשימה הבהירה כי עמדתה הנה למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן התרשם כי לנאשם אין צורך בהתערבות טיפולית, ולפיכך נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ, בשל נתוניו של הנאשם, על הטלת ענישה צופה פני עתיד.

בהתאם לתסקיר מיום 29.12.20, הנאשם בן 59, תושב עפולה, רווק ללא ילדים. ב-15 השנים האחרונות עובד בעבודות מזדמנות, ללא מסגרת תעסוקתית קבועה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, במגמת מכונאות רכב. לאחר סיום הלימודים התגייס הנאשם לצה"ל וסיים שירות צבאי מלא כנהג בחטיבת גולני. הנאשם תיאר הסתגלות תקינה למסגרות הלימוד והצבא. לאחר שחרורו מהצבא עבר הנאשם להתגורר במרכז הארץ, שם עבד כנהג במספר מקומות עבודה. הנאשם שב להתגורר בעפולה לאחר מותה של אמו לפני כ-15 שנים.

לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים. בהתייחסו לעבירה, נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, גילה חרטה וצער. לדברי הנאשם, הוא ליווה חבר לבדיקה בבית החולים, ובזמן ששהה בחדר ההמתנה ראה מכשיר טלפון סלולרי מחובר למטען. הנאשם שאל מספר פעמים האם המכשיר שייך למישהו מהנוכחים, ומשלא נענה לקח את המכשיר לרשותו. הנאשם הוסיף כי ברגע שפנו אליו שוטרים שהגיעו למקום, החזיר להם מיד את המכשיר. הנאשם מבין כיום כי אסור היה לו לקחת את המכשיר לרשותו וכי היה עליו לפנות למאבטחים במקום ולמסור אותו להם. הנאשם מבטא חרטה עמוקה על מעשיו ותובנה לגבי השלכות התנהלותו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי ללא חשיבה על השלכות מעשיו. שירות המבחן ציין כי לנאשם קשיים כלכליים ניכרים כיום, כי הוא נעדר דפוסים עברייניים מושרשים, ומביע רצון לתקן ולפצות את המתלונן. הנאשם בעל יכולת לגלות אמפתיה כלפי האחר והבנה לפסול שבהתנהגותו. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית בעניינו, ומסר כי ההליך הנוכחי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעה משמעותי. **שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך לחזרה על התנהגות פורצת גבולות בעתיד.**

שירות המבחן סיכם ומסר כי הנאשם למד את הלקח מן ההליך הפלילי, וכי בהתחשב באחריות שנטל ובהעדר נזקקות טיפולית, ובעובדה כי מדובר באדם חיובי ביסודו - המליץ על הטלת ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על-תנאי וקנס, שתרתיעו מפני ביצוע עבירות דומות.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ביום 5.4.21 טענו הצדדים לעונש בפניי בעל-פה.

6. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העבירה, בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בכפוף לחוות-דעת הממונה, בצירוף מאסר על-תנאי, פיצוי וקנס.

ב"כ המאשימה טענה כי גניבת טלפון סלולרי הוכרה בפסיקה כעבירה הגורמת פגיעה ברכושו של אדם, וכן אבדן כל המידע הרב האגור במכשיר המשמש לניהול חייו של אדם, לרבות מידע אישי ורגיש. נטען, כי הנאשם פעל

בתעוזה עת נטל לידי את המכשיר שהיה מחובר באמצעות מטען לשקע חשמל, בחדר המתנה בבית חולים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, נטל אחריות והביע חרטה, ומכאן עמדתה העונשית של המאשימה להטלת מאסר בעבודות שירות.

טיעוני ב"כ הנאשם

7.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי וצו של"צ לבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם לו טען, בצירוף פיצוי למתלונן. נטען, כי מדובר בעבירה המצויה ברף התחתון של חומרה מבין עבירות הרכוש, ובוצעה ללא עבירות נלוות. אף שיש ממד מסוים של פגיעה בפרטיות בגניבת טלפון, במקרה דנן לא נפגעו ערכים כמו שלומו של אדם וביטחונו, כבמקרים של שוד טלפונים סלולריים. הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה, לא נטל לידי תיק שלם, לא חטף את המכשיר מידו של אדם, אלא נטל טלפון שהונח ללא השגחה במקום ציבורי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם, בן 60, חי בגפו, לאחרונה אינו עובד ומצוי בהליך לקבלת דמי אבטחת הכנסה. שירות המבחן העריך סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות. התסקיר מציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה, גילה חרטה עמוקה על מעשיו, מוכן לפצות את המתלונן, ובשל העובדה כי מדובר באדם חיובי ביסודו שאינו נזקק לטיפול ואין לו עבר פלילי, שההליך הפלילי הרתיעו מביצוע עבירות בעתיד, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה צופה פני עתיד. ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לקבוע פיצוי מידתי למתלונן תוך התחשבות במצבו הכלכלי הירוד של הנאשם.

דברי הנאשם

8.

הנאשם הביע חרטה וצער, והבטיח שלא לשוב על המעשים. לדבריו מדובר במעידה.

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

9. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה ממעשי הנאשם הנם זכות הקניין של הפרט, תחושת הביטחון האישי והזכות לפרטיות. מכשיר הטלפון הנייד האישי של אדם, נושא בתוכו מידע רב, חלקו מידע פרטי ורגיש, שאין אדם מעוניין לחשוף. תדירות והתגברות השימוש בטלפונים ניידים הפכה אותם לכלי משמעותי ביותר לניהול סדר היום, ונחיצותם לחיי היום יום הפכה הכרחית. עבירות של גניבת טלפון נייד הפכו לתופעה נפוצה, גם תוך שימוש בכוח, עד שבית-המשפט העליון הגדירה כ"מכת מדינה", וקבע כי יש להחמיר בגינה בענישה.

ברע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל (9.8.15), קבע כב' השופט א. שהם, כדלקמן:

"בענייננו, המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר, ובעיקר אמורים הדברים בגניבת מכשיר הטלפון הנייד, כאשר יש לתת את הדעת על המגמה הכללית להרתיע עבריינים מפני שוד או גניבת מכשירים סלולאריים, אשר הפכו, זה מכבר ל'מכת מדינה'. בע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.8.2013) התייחסתי, אמנם, בדבריי לעבירת השוד, אך הדברים ישימים, בעיקרון, גם לגניבת מכשירי טלפון סלולאריים:

'למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך, לתופעה שניתן להגדירה כ'מכת מדינה', כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובבטחונם של הציבור בכללותו' (ראו גם: ע"פ 936/14 אברהם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.8.2014) " (שם, בפסקה 9).

10. על המאפיינים הייחודיים של פגיעה בפרט ובציבור באמצעות גניבת הטלפון הנייד, עמד כב' השופט י. עמית, בע"פ 8627/14 נתן דביר נ' מדינת ישראל (14.7.15):

"גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידיא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר 'בענן' ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון.

בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל'צינור' אל העולם שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו. לא יפלא כי מחקרים עדכניים מלמדים כי חלקים ניכרים באוכלוסייה סובלים מרמות משתנות של חרדה מאובדן המגע עם הטלפון הסלולארי, מהפחד שלא להיות זמין...

... גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם 'מכשירים חכמים', שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם... ההתקדמות הטכנולוגית מן העת האחרונה, אף הופכת את המכשיר הסלולארי לאמצעי תשלום המכונה 'ארנק דיגיטלי', אשר מחליף בהדרגה את כרטיסי האשראי הקשיחים. גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או

להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה.
אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש 'רגילה', ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה."

נסיבות ביצוע העבירות

11. מדובר באירוע יחיד של גניבת טלפון סלולרי.

הטלפון הונח ללא השגחה בחדר ההמתנה של בית החולים, כשהוא מחובר באמצעות מטען לשקע החשמל, אז נטל אותו הנאשם לידיו.

העבירה בוצעה בהעדר תכנון מוקדם ובהעדר מאפיינים עבריינים או עבירות נלוות.

צוין כי הנאשם סובל ממצב כלכלי ירוד וכי אינו עובד מזה תקופה.

מדובר בפגיעה ברף חומרה נמוך יחסית, לעומת מקרי גניבה אחרים של טלפונים סלולריים, ובפרט בהתייחס למקרים בהם ניטל הטלפון בכוח, או בעורמה מכיסו של אדם.

יחד עם זאת, ביצוע הגניבה בבית חולים דווקא, מהווה נסיבה לחומרה. בתי חולים מזמנים אליהם ציבור המתמודד, מטבע הדברים, עם חולי אישי, או חולי של בן משפחה. תופעת גניבה ממאושפזים או מלווייהם, הנה תופעה נפוצה ומכוערת, המאופיינת בניצול חולשה במצב של היעדר תשומת לב, המאפיין את מי שדאגתו נתונה לענייני בריאות, בשעה קשה.

הטלפון הגנוב נתפס זמן קצר אחרי הגניבה **והוחזר לבעליו**, וצוין כתב האישום, כי כאשר הגיעו שוטרים למקום ופנו אל הנאשם, הלה השיב לידיהם את הטלפון. לפיכך, לא נגרם כל נזק מהמעשה, ואולם זאת רק הודות לפעולה משטרתית יעילה, ולא בזכות חרטה של הנאשם או השבה יזומה.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בהתאם לפסיקה, עולה כי מנעד העונשים בעבירת הגניבה רחב, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירות, היקפן, הנזק שנגרם בגין ובנסיבות מבצעיהן.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 6365/13 **יפים קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), שם קבע בית-

משפט השלום כי **מתחם העונש ההולם בעבירה יחידה של גניבת טלפון נייד נע**

בין 2 ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש, לו עבר פלילי הכולל שלוש

הרשעות קודמות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות, ואף ריצה עונש של שנת מאסר בפועל, כי יש להשית עליו **עונש מאסר מאחורי סורג ובריח למשך 4 חודשים, בצירוף מאסר על-תנאי ופיצוי בסך 3,000 ₪.**

ערעורו של המבקש לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון, נדחו. בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט צ. זילברטל, קבע כי גזר-הדין אינו סוטה בצורה ניכרת מן הנהוג במקרים דומים וכי מתחם הענישה שנקבע הנו סביר, ועונשו של המבקש אינו חורג בחומרתו מהמתחם. עוד נקבע כי אף אם הייתה מתקבלת טענתו של המבקש למתחם עונש הולם המתחיל ברף התחתון שלו ממאסר על-תנאי, ומבלי להכריע בטענה זו, עדיין גזר-הדין מצוי בתוך המתחם. כן נקבע כי העובדה שנשללה האפשרות לריצוי העונש בעבודות שירות אף היא אינה מצדיקה התערבות, בשל עברו הפלילי של המבקש. לבסוף ציין כב' השופט זילברטל, כי:

"גניבת מכשירי טלפון ניידים הפכה, למרבה הצער, לתופעה נפוצה הפוגעת באזרחים תמימים ומערערת את תחושת הביטחון של הציבור. אין להקל ראש בעבירה זו ויש להטיל על המורשעים בביצועה עונשים הולמים."

ב. ת"פ (רח') 14905-01-18 **מדינת ישראל נ' חמו** (1.7.20) - הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה יחידה של גניבת טלפון סלולרי, אותו הניחה המתלוננת מחוץ למקום עבודתה. לאחר מכן נשאה ונתנה עם המתלוננת בדבר תשלום "כופר" להשבת הטלפון הנייד. בית-המשפט ציין כי מדובר בהתנהגות מתוחכמת וזדונית. בית-המשפט דחה את עתירת הנאשמת שלא להרשיעה בדין, קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 6 חודשי מאסר, ועונשים נלווים, והטיל עליה 30 ימי מאסר, לריצוי מאחורי סורג ובריח בשל חוסר הסכמתה של הנאשמת לריצוי מאסר בעבודות שירות, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.**

ב"כ המאשימה לא ציינה כי בערעור שהוגש לבית-המשפט המחוזי, הומר העונש לעונש מאסר לנשיאה בעבודות שירות, לאחר שהתקבלה הסכמת הנאשמת לכך (עפ"ג (מרכז) **חמו נ' מדינת ישראל** (22.2.21)).

13. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ג) 26473-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.9.18) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בשתי עבירות גניבה של טלפון נייד ובעבירה של מעשה מגונה בפומבי. באחד ממקרי הגניבה מכר את הטלפון הגנוב לאחר. במקרה האחר, השיבו למתלונן לאחר שנתפס. **נקבע מתחם עונש הולם לכל אחת מעבירות הגניבה הנע בין מאסר על-תנאי ל-9 חודשי מאסר בפועל.** בשל העובדה שהנאשם השתלב בהליך

עמוד 6

טיפול, הוטלו עונשים העומדים ברף התחתון של מתחמי הענישה שנקבעו - מאסר על-תנאי, צו מבחן, התחייבות, פיצויים וקנס.

ב. רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל (9.8.15) - המבקש הורשע בעבירות של ניסיון תקיפה סתם וגניבה, לאחר שחטף מידי המתלוננת, במהלך הופעה, את הטלפון הסלולרי שלה ונמלט. כשהצליחה המתלוננת לדלוך אחריו ולאחוז בחולצתו, ניסה לתקוף אותה. לאחר מכן מכר המבקש את הטלפון לאחר תמורת 700 ₪. **בית-משפט השלום דחה את עתירת המבקש לביטול הרשעתו בדין, קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, והטיל עליו מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננת.** ערעור לבית-המשפט המחוזי, בו ביקש הנאשם לבטל את הרשעתו בדין, נדחה בדעת רוב, בהתייחס לכך שמדובר בעבירה "המערערת את תחושת הביטחון". בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון אף היא נדחתה.

14. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג (מרכז) 14167-10-15 אלמנאו נ' מדינת ישראל (9.2.16) - בית-משפט השלום הרשיע את המערערים בדין, לאחר שהתפרצו לחדר בפנימייה וגנבו מתוכו שלושה מכשירי טלפון נייד, שני שעונים ושני מחשבים ניידים. נוכח גילם הצעיר והעדר עבר פלילי, הוטלו עליהם צו של"צ, מאסר על-תנאי, קנס וצו מבחן.

בפסק-הדין בערעור לבית-המשפט המחוזי, נקבע כי בנסיבות ביצוע העבירות הפגיעה בערכים המוגנים הנה ברף הנמוך, וצוין כי הרכוש הושב לבעליו לבקשת מנהל הפנימייה, ולאחר מכן המערערים הסגירו עצמם למשטרה. בית-המשפט המחוזי **ביטל את הרשעתם** אף מבלי שהמערערים הצביעו על קיומו של נזק קונקרטי במידה שהרשעתם תיוותר על כנה, **והותיר על כנם את צווי המבחן וצווי השל"צ תוך ביטול הקנסות שהושטו, והטלת התחייבות כספית תחתם.**

ב. ת"פ (י-ם) 59513-05-13 מדינת ישראל נ' אברהמים (25.3.14) - נאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירה יחידה של גניבת טלפון נייד, אותו נטל מדלפק במשתלה בסמוך לקופה והיה שייך לעובדת המקום. בגזר-הדין צוין כי העבירה בוצעה על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים, ובמהלך הדיון בעניינו נעשו ניסיונות לשלבו בטיפול גמילה בקהילה סגורה, ללא הצלחה. נקבע, כי **מתחם העונש ההולם נע בין ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד למספר חודשי מאסר בפועל הניתנים, במקרים המתאימים, לריצוי בעבודות שירות.** הוטלו חודשיים וחצי מאסר בפועל, הופעלו עונשי מאסר על-תנאי בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה חמישה וחצי חודשי מאסר בפועל, והוטל מאסר על-תנאי.

ג. ת"פ (ראשל"צ) 34793-04-16 **מדינת ישראל נ' (GEBREYE)** (27.6.17) - שם הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה ובשתי עבירות של גניבת טלפון נייד. עתירתו להימנעות מהרשעה נדחתה, נקבע **מתחם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 10 חודשים, ובהתחשב בהעדר עבר פלילי הוטלו עונש מאסר על-תנאי, צו של"צ והתחייבות.**

ד. ת"פ (ראשל"צ) 17446-12-18 **מדינת ישראל נ' פרמן** (1.7.19), שם הורשע הנאשם, מאבטח באולם אירועים, בגניבת טלפון נייד השייך לאחת מבאות האירוע, נקבע **מתחם הנע בין מאסר על-תנאי וקנס לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים, והוטלו 3 חודשי מאסר על-תנאי, 2,000 ₪ קנס, והתחייבות.**

ה. ת"פ (י-ם) 4959-05-12 **מדינת ישראל נ' מג'די סיאד** (29.5.13), שם הנאשם, לו עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, הורשע בשתי עבירות של גניבת טלפונים ניידים ובשלוש עבירות של סיוע לגניבתם, מחנויות ומבתי עסק. נקבע **מתחם עונש הולם כולל הנע בין מאסר על-תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל.**

15. נוכח המפורט לעיל, , ובשים לב לכך שלא נגרם נזק נוכח השבתו של מכשיר הטלפון למתלונן תוך זמן קצר לאחר המעשה - **מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה נע בין מאסר על-תנאי בצירוף ענישה כספית, ובין שבעה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

גזירת עונשו של הנאשם

16. מדובר בנאשם, בן כ-60, אשר נטל אחריות והודה במסגרת הסדר טיעון, אשר תרם לחיסכון בזמן ציבורי.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ושירות המבחן התרשם בעניינו כי מדובר בנטיית אחריות מלאה, ובחרטה כנה. כן צוין בתסקירו של הנאשם כי הפיק לקח והפנים את הפסול הטמון בנעשה, וכן הביע נכונות לפצות את המתלונן בגין מעשיו.

אין לנאשם עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד, ומסר כי היה בכוחו של ההליך הפלילי להרתיע את הנאשם מפני ביצוע עבירות בעתיד.

שירות המבחן לא זיהה כי קיימת במצבו של הנאשם כי קיימת נזקקות טיפולית, והמליץ על ענישה צופה פני

עתיד הכוללת מאסר על-תנאי ופיצוי.

ב"כ הנאשם ציין כי מצבו הכלכלי של הנאשם ירוד וביקש את התחשבות בית-המשפט בכך בעת קביעת ענישה כספית.

17. נוכח המפורט לעיל סברתי כי במצבו של הנאשם, ראוי להטיל עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, תוך אימוץ מסקנות תסקיר שירות המבחן, בדבר הטלת צו של"צ, מאסר על-תנאי ופיצוי.

סוף דבר

18. לאור האמור לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, כל עבירת רכוש מסוג עוון או פשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 150 שעות, שירוצו בהתאם לתכנית שהוגשה על-ידי שירות המבחן ביום 29.4.21 - ב"פארק חי העמק" בעפולה, בעבודות האכלת חיות, וניקיון שטח הגן וסביבתו - למשך שנה, ובפיקוח שירות המבחן. הנאשם הביע הסכמתו לצו השל"צ.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת בתקופתו, יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית-המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. פיצוי לנפגע העבירה בסך 500 ₪ - אשר ישולם בתוך 90 ימים מהיום.

ב"כ המאשימה תגיש לתיק, בתוך 7 ימים מהיום, את פרטי המתלונן לצורך העברת סכום הפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן והודע היום א' בסיוון תשפ"א, 12/05/2021 במעמד הנוכחים.